

slag, og jeg, er imod den hele Forsremmelsesraads-institution. Naar der skal tilveiebringes en Retledning for Marineministeren ved Forsremmelse, tror jeg, den maa tilveiebringes paa en anden Maade end hidtil, og paa en anden Maade end her foreslaaet. Ministeren bliver ved Forsremmelsesraad indskrænket i Valget af de Mænd, han kan indstille til Hans Majestæt til Forsremmelse, men det er Ministeren, som skal bære Ansvar, medens Forsremmelsesraadet ikke kan komme til at bære noget Ansvar, saaledes som det egentlig burde efter den Myndighed, det har — Endringsforslagene under Nr. 72 og 73 gaa ud paa at firkke Underofficerer og Premierlieutenanter Ret til at begjære Afsted med Pension, naar de have naaet henholdsvis 52 og 42 Aars Alderen, og et Mindretal vil firkke Capitainerne en lignende Ret. Smød disse Endringsforslag kan jeg ikke have noget Væsentligt at indvende. Den ærede Ordfører for Mindretallet (Navn) har i saa Henseende allerede udtalt sig, og jeg skal tilføie, at naar ikke lignende Bestemmelser ere optagne i Lovforslaget, er Grunden egentlig den, at der, da jeg i en tidligere Tid havde Leilighed til at beskjæftige mig med Uarbejdelsen af et Lovforslag om Søværnets Ordning, blev der navnlig fra finantsiel Side gjort den Indvending, særlig for Premierlieutenanters Vedkommende, at det vilde være betænkeligt at give dem Ret til med 42 Aars Alderen at begjære Afsted med Pension, idet man troede, at ikke saa af dem vilde have Udsigt til at komme i Dicksonhed som private Skibsførere og derfor kunde føle sig fristede til at benytte deres Ret, saaledes at de altsaa over i deres nye Stilling førte en fast aarlig Indtægt med sig. Finde imidlertid de nævnte Endringsforslag Tilslutning i det høie Thing, skal jeg for mit Vedkommende ikke reise nogen Indvending imod dem. — Endringsforslagene under Nr. 74, 75 og 76 kan jeg tiltræde; men jeg skal ikke efter at have høit Ordet saa længe trætte Thinget med nogen Ansørelse af mine Grunde derfor. — Under Nr. 78 er der foreslaaet en ny Paragraf, hvorefter Kongen i Tilfælde af Krig skal kunne udnævne 1 Admiral til. Naar man vil stryge den ene Admiral i Fredstid, kan jeg ikke have Noget imod, at der i Tilfælde af Krig bliver 2 Admiraler; men det er mig ikke klart, hvilken Stilling Flertallet mener, at den nye Admiral skal have efter Krigen, naar han overlever den. Skal han saa have sin Afsted, vil det dog være noget haardt. — Endringsforslaget under Nr. 83 gaaer ud paa at indsette en ny Paragraf, som bestemmer, at en Revision af den foreliggende Lov skal finde Steb om 10 Aar. Jeg har ikke ved Uarbejdelsen af de to Lovforslag om Søværnets Ordning optaget en saadan Paragraf, uagtet jeg meget vel forudsaa, at den vilde komme ind. Kommer den ind, kan jeg meget vel finde mig deri; men det forekommer mig ikke, at

der nu, da vi foretage en Revision af disse Love, er nogen Nødvendighed for at optage en saadan Bestemmelse om Revision. Det Naturlige er, at vedkommende Minister, alt efter som Erfaringen byder det, fremkommer for Repræsentationen med Forslag om Endringer i den gjældende Lov. — Endelig er der foreslaaet en Slutningsparagraf, som jeg heller ikke kan finde ønskelig; det er den, hvori det hedder, at „denne Lov træder i Kraft samtidig med Loven om Søværnets Ordning“. Jeg ser ikke, at der er nogen Nødvendighed for denne Bestemmelse; den kunde have været nødvendig, dersom der ikke i Regeringens Forslag blandt de Love, som ophæves ved denne Lov, udtrykkelig var nævnt Loven om Søminstjenesten, der jo paa en Maade er knyttet til Søloven; men, naar dette er Tilfældet, ser jeg ikke, at der er nogen Nødvendighed for at sætte denne Bestemmelse ind i Loven.

#### Ordføreren (Holtstein-Ledreborg):

Den høitærede Minister syntes navnlig at stille sig meget skarpt imod det Forslag, som Flertallet har stillet om at indrangere Søfortene under Søværnet, men jeg maa tilstaa, at blandt de Grunde, som han anførte derimod — og han anførte mange Grunde — var der ikke nogen, som har kunnet overbevise mig om, at det vilde være rigtigt at frasæle denne Foranstaltning. Den høitærede Minister bemærkede, at det vistnok vilde være vanskeligt at skaffe det fornødne Personale, men jeg skal dertil bemærke, at afset fra, at der i vort Forslag findes en midlertidig Bestemmelse, hvorved det fornødne Personale kan skaffes, og selv om man gaar ud fra, at det virkelig ikke skulde være muligt at formaa de Herrer af Officers- og Underofficerskorpset til at træde over i Søværnet — hvad jeg dog meget betvivler — vil det vistnok være muligt at skaffe Udvei i denne Henseende gennem den Slutningsbestemmelse, som er foreslaaet tilføiet Lovforslaget. Denne Tilføielse gaar jo ud paa, at det, dersom der skulde vise sig Vanskeligheder, vil blive nærmere at afgjøre ved Lov, hvorledes saadanne Vanskeligheder skulde løses. Det er forekommet os, at der i alt Fald er Grund til først at se, hvorledes Sagen stiller sig. I Tidens Længde vil det fornødne Personale jo let blive skaffet tilveie; det kan kun være foreløbig, at Vanskeligheden kan være tilstede, thi det er jo naturligtvis Meningen, at Fortene skulde besættes med Officerer og Underofficerer af Søværnets Officers- og Underofficerskorps, og der kan altsaa overhovedet kun være Tale om den første Tid. Den høitærede Minister har vel altsaa nærmest tænkt paa den Tid, da Tjenesten vilde blive overtagen af Officerer og Underofficerer af Søværnet, hvilket efter hans Mening næppe vilde være en Binding for Forttjenesten i artilleristisk Henseende, men herom maa jeg tilstaa, at Flertallet har en helt anden Betragtning. Jeg hørte